

ikke modsætte sig, at der i Kirken anbringes et Orgel eller lignende Instrument, men han kan fordre, at der ej herved paaføres ham enten straks eller fremtidig nogen forøget Udgift. Det er alt sammen forøgede Udgifter, der ved Lovforslaget paa tænkes paaført Kirketiendeejeren. Saa snart der er skaffet Midler til, at Kirken kan oplyses, skal Kirketiendeejeren have Udgiften ved at skaffe Lysanlæg, Lamper, og hvad andet der hører til. Jeg kan ikke se rettere, end at man der kræver Goder til Kirken paa Kirketiendeejerens Bekostning. Menighedsraadet kan med Synets Billigelse forlange lagt Linoleum eller Kokosmaatter paa Midtergangen i Kirken. Atter en Udgift til Vedligeholdelse, som bliver kastet over paa Kirketiendeejeren. Det er allerede omtalt, at Gravfreden i Stedet for 20 Aar skal være 30 Aar. Ministeren har dog stillet sig villigt og sagt, at der kan forhandles herom, da det ikke er saa absolut nødvendigt at skabe Gravfred paa saa langt Aaremaal. — I Lovforslaget staar der, at hvis Kommunalbestyrelsen bliver enig om det, eller der er flere, der vil have Lighus ved Kirkegaarden, kan de faa det, og det paalægges Kirketiendeejeren at holde det vedlige, naar det er bygget. Altsaa paa ny Vedligeholdelseskostninger, som paalægges ham. Endvidere fastsættes det, at der skal være Reservekirkegaarde, naar den oprindelige ikke er tilstrækkelig, og det paalægges Kirketiendeejeren at bygge Kapel paa denne, og han skal ikke alene bygge, men ogsaa vedligeholde i Fremtiden. Det synes mig, at Lovforslaget paa mange Punkter gaar Kirketiendeejerens Ret for nær. Jeg vil henstille til det eventuelle Udvalg at tage dette under Overvejelse, for det er et Indgreb i Kirketiendeejerens Rettigheder, der sker; det er Kirken, der paa en vis Maade plyndrer ham ved at paaføre ham større Udgifter ved Vedligeholdelse og Anskaffelse, end der efter den gamle Synslov er ham paalagt, og det er dog under denne, han har paataget sig Ansvar for Kirkens Vedligeholdelse.

Lange: Jeg har kun bedt om Ordet for en ganske kort Bemærkning, fordi jeg har en anden Opfattelse af § 46 end adskillige af Talerne. Jeg er nemlig Ministeren taknemmelig for, at Gravfreden er sat til 30 Aar, fordi man derved vil spare mange ikke altid formuende Mennesker for Udgift til Fornyelse af Gravsted. 20 Aar er ikke saa lang Tid. Jeg er som sagt glad ved, at Gravfreden er sat til 30 Aar,

og jeg vilde ønske, man vilde blive staaende derved.

Jeg erkender, at dette Lovforslag er meget minutiøst udarbejdet; der er maaske adskillige Bestemmelser, som kunde undværes, fordi de er selvfølgelige. Jeg personligt ønsker dette Lovforslag gennemført, fordi jeg mener, der er virkelig Trang til det, ikke paa eet, men paa adskillige Omraader.

Rambusch: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa de tekniske Bestemmelser, som findes forskellige Steder i Lovforslaget, idet de mange Steder trænger til en ganske alvorlig Kritik. Naar jeg skulde gennemgaa det, paavise det i alle Enkeltheder, er jeg overbevist om, at jeg vilde komme for meget ind paa, hvad der retteligt hører ind under anden Behandling, men jeg kan i Almindelighed sammenfatte det under to Punkter. Det ene er et tilsyneladende udpræget Had til alle nyere Byggematerialier, navnlig et Had til Cementen, og det andet er en nu vistnok ret almindeligt vel vidt dreven Afgudsdyrkelse med alt, hvad der er gammelt. Har man i sin Tid været forsømmelig overfor at bevare det gamle, er man nu tilbøjelig til at hæve alt gammelt til Skyerne — om det saa er aldrig saa grimt —, blot fordi det er gammelt. Det var blot disse to Punkter, jeg gerne vilde henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Lidt kan jeg maaske begrunde, hvad jeg nævnedes om Cementens Anvendelse. Naar man synes at ville forfølge Anvendelsen af Cement, er det ganske vist en ret naturlig Reaktion, fordi man visse Aar har troet, at man kunde bruge Cement alle Vegne, baade hvor den passede, og hvor den ikke passede, og det har hævnnet sig. Naar der i § 8 staar, at al Cementfugning, hvor den nu findes, skal erstattes med Kalkfugning, er det teknisk set et utilladeligt Tilbageskridt. Det kan være ganske udmærket ved middelalderlige Kirker, hvor Kirkebygningen er af brændte Sten, at der her er Kalkfuger, men hvor Kirken er af Granit, er Kalk utilfredsstillende og Cement nødvendig, fordi Kalk ikke binder paa Granit, hvad Cement derimod gør. Nu at ville forkaste et ellers udmærket Bygningsmateriale, fordi det ikke var opfundet ved Kristendommens Indførelse her i Danmark, turde dog være at drive lidt for stærk Afgudsdyrkelse med det gamle. Noget mere kunde der